

aplauze

Anul XXIII / nr. 1 / 10 iunie 2016

© FITS 1994 - 2016

© FITS 1994 - 2016

© FITS 1994 - 2016

© FITS 1994 - 2016

 UniCredit Bank

Constantin Chiriac

Președintele Festivalului

Festivitatea Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu oferă publicului din România și din lume cea de-a XXIII-a ediție a celui mai complex program cultural, calitativ și cantitativ, pe care un festival îl propune astăzi în lume. Între 10 și 19 iunie, festivalul aduce 452 de evenimente, în 67 de spații de joc, cu 2850 de artiști, provenind din 70 de țări, care vor mobiliza o audiență de 65.000 spectatori pe zi. „Construind încredere” este tema din acest an, care ilustrează ceea ce festivalul a făcut pe parcursul celor 23 de ediții, într-o comunitate în care cultura a reușit cea mai profundă reformă, pe care puține orașe din lume au avut șansa să o trăiască. Artiști și instituții celebre vor poposi la Sibiu, dintre care enumerăm: Eugenio Barba, Eimutas Nekrošius, Oskaras Koršunovas, La Comedie de Reims, Christoph Marthaler cu Theatre Vidy-Lausanne, Alexandru Dabija, Brenda Angiel, Yury Kordonsky, Korea National Contemporary Dance Company, Martin Zimmermann, Centrul Grotowski, Inbal Pinto & Avshalom Pollak Dance Company, Thomas Ostermeier, Daniele Finzi Pasca, Gigi Căciuleanu, Luk Perceval, Gianina Cărbunariu, Tim Robbins, Yamamoto Noh Theatre, Alvis Hermanis, Scottish Dance Theatre, Edo Marionette Theatre, Odin Teatret, Gecko etc. Deschidem în acest an „Fabrica de Cultură – Centrul Alternativ pentru Cultură, Educație și Cercetare”, în care Silviu Purcărete și Teatrul Național Radu Stanca Sibiu vor prezenta spectacolele de patrimoniu: Faust, Lulu și Metamorfoze. Împreună cu British Council, vom dezvolta cel mai amplu program aniversar Shakespeare, în care vom prezenta marele proiect BBC, cu integrala filmelor după piesele sale, un program complex de sonete al Teatrului Național Radu Stanca Sibiu, Universității Lucian Blaga Sibiu și Leeds Beckett University, ce vor fi prezentate la toate

conferințele speciale, spectacolele muzicale din Biserici și lăcașe de cult și la spectacolele pentru copii. Nenumărate premiere absolute și premiere naționale vor fi prezentate în această ediție, precum și o secțiune pentru teatru independent, ce va oferi șansa artiștilor tineri să se alăture numelor celebre ce vor fi prezente în festival. Orașul va fi cucerit de spectacolele de stradă și în spații istorice, în care nume celebre vor aduce miracolul creației în fața a zeci de mii de spectatori zilnic. Vor fi 110 spectacole pe străzile pietonale, 44 în Piața Mică, 20 în Piața Mare, 25 în biserici și 24 de spectacole pentru copii. Aleea Celebrităților va oferi anul acesta stele următoarelor personalități: Christoph Marthaler, Thomas Ostermeier, Alvis Hermanis, Evgeny Mironov, Luk Perceval, Tim Robbins și Victor Rebengiuc. Secțiunea de film, creată pentru mari artiști care ajung în festival, precum Tim Robbins, Yoshi Oida, Evgeny Mironov, Victor Rebengiuc etc., va prezenta o colecție de 15 filme, iar Întâlnirea Școlilor și Academii pentru Artele Spectacolului și Management Cultural va aduce 14 Universități din lume. Conferințele speciale, lansările de carte, secțiunea spectacole lectură, secțiunea ateliere specializate, concertele, dansul contemporan, fado, gospel și flamenco, muzica clasică, poezia, secțiunea pentru expoziții, platforma de arte vizuale, târgul de carte Sibiu Book Fest, vor completa diversitatea propusă de festival. Împreună cu Les Ateliers Nomad vom prezenta, în câteva seri consecutive, în Piața Mare, o istorie a festivalului, într-un spectacol de animație arhitecturală. Complementar, între 13 și 18 iunie, Bursa de Spectacole de la Sibiu va da șansa tuturor artiștilor din România și din lume să își prezinte proiectele în cadrul organizat, tuturor partenerilor potențiali pe care festivalul îi aduce. Construind încredere, Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu propune în acest an un omagiu excelenței în creație, în dialog și în viziune!

TEATRUL NAȚIONAL
RADU STANCA SIBIU
FONDAT ÎN 1788

INSTITUTUL
CULTURAL
R O M Â N

UNITER
UNIONEA TEATRALĂ DIN ROMÂNIA
ASOCIATIE DE CULTURĂ

Radio
România

INSTITUT
FRANÇAIS

EU
JAPAN
Fest

BRITISH
COUNCIL

swiss arts council
prohelvetia

GOETHE
INSTITUT

forumul cultural austriac

Konsulat
der Bundesrepublik Deutschland
Hermannstadt

INSTITUTUL
POLONEZ
BUCHARESTI

Astrid Fodor

Primarul Sibiului

Sibiul se îmbracă din nou în decorurile minunate ale Festivalului Internațional de Teatru și devine iarăși scena imensă, dar parcă neîncăpătoare, care fascinează și atrage localnici și oaspeți deopotrivă. Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu a ajuns la cea de-a XXIII-a ediție și poate spune că și-a clădit încrederea pe care publicul i-o acordă, așa cum tema acestui an bine subliniază: *Construind încredere*. Cum putem altfel să clădim încrederea decât prin muncă? O muncă serioasă și continuă, un efort care cuprinde întreaga comunitate, de la echipa Teatrului Național Radu Stanca la trupele de artiști invitate să participe, de la autorități locale la firmele sibiene care decid să sprijine orașul în care se dezvoltă, de la voluntarii care pun umărul la realizarea acestui eveniment uriaș și până la publicul care, prin aplauze și entuziasm, au transmis încredere. Așa a crescut frumos acest Festival: piesă cu piesă, an de an, cu lecții învățate, dar și cu succesul care a răsplătit toată munca. Festivalul a devenit un reper pentru oraș, un punct de referință în calendarul celor care iubesc Sibiu, iar Primăria și Consiliul Local Sibiu sunt onorate să poată contribui la dezvoltarea acestui proiect și la întreaga desfășurare logistică de pe domeniul public. Cea mai mare satisfacție pentru noi, ca administrație locală, este aceea de a vedea publicul umplând cele peste 50 de spații de spectacol indoor și outdoor, printre care se numără piețele centrale, parcurile, bisericile, diverse săli de spectacol sau locații mai inedite vibrând alături de întreg orașul cuprins de atmosfera diversității spectacolelor. Vă invit să vă bucurați și de această ediție a Festivalului și să scrieți alături de noi încă o filă din cartea unuia dintre evenimentele cu care Sibiu se legitimează.

© FITS 1994 - 2016

© FITS 1994 - 2016

✎ **Alba Stanciu**

Building trust

SAU INIȚIEREA ARTISTICĂ

Calitatea, prestigiul și valoarea unui nucleu cultural cum este Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu înseamnă nu numai expunerea celor mai importante produse artistice ale momentului, ci un mediu ce favorizează „întâlnirile” cele mai fericite ale artelor spectacolului: regizori, actori, oamenilor de cultură de nivel mondial, o ocazie unică de formare mentală, de dezvoltare și extindere a orizonturilor culturale, de comunicare, cunoaștere și relații inter-umane.

Efectele unui astfel de nucleu cultural sunt neprețuite și antrenează tinere conștiințe, orientează selecția de valori, stârnesc impulsul de auto-perfecționare și auto-depășire, condiție esențială pentru dezvoltarea în egală măsură intelectuală și spirituală. Motivele prezenței – pentru câteva zile într-un câmp

energetic încărcat de tensiune performativă cu valențe de multe ori rituale, de inițiere, încărcat cu informații valoroase din sfera artelor vizuale – sunt reprezentate de încrederea într-o structură culturală susținută și argumentată de teoreticieni și practicieni de prestigiu, de personalități din mediile universitare, ce oferă oportunități unice de cunoaștere și orientare. *Building trust* nu este doar un mesaj, dar și o provocare adresată inteligenței, investiții în valorile umane, spre conștientizarea importanței sporirii propriului nivel spiritual obținut prin cunoașterea „celuilalt”.

Experiența comună, transa colectivă, „totalitatea” spectacolului sunt favorizate de acest mediu aparținând celui mai înalt nivel artistic și cultural. Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu oferă o formulă complexă în direcția deschiderii mentale a individului către comunicare, către încrederea în forța proprie datorată întâlnirii cu arta, primind garanția dezvoltării intelectuale, personale și mai ales umane.

✎ Andrei C. Șerban

Building trust.

DINCOLO DE AL PATRULEA ZID

© Cosmin Ardeleanu

Paradoxal sau nu, orchestrat fie de un soi de intuiție a momentului, fie de un aer profetic inexplicabil, teatralizarea contextului social, radiografia prezentului prin momentele-cheie ale evenimentialului concret a marcat un episod de neignorat în cadrul sferei culturale a anilor recenți. Contemplând panorama culturală imediată, romanul francezului Sorj Chalandon, *Al patrulea zid*, reprezintă una dintre cele mai cutremurătoare mărturii literare ale spațiului occidental imediat, a cărei recompensă oferită de juriul Goncourt i-a facilitat cu mult ecoul îndreptat (și) înspre Europa de Est. De ce vă amintesc despre un roman, aflați în fața celui mai important festival de teatru al momentului? Tocmai pentru că romanul lui Chalandon aduce în prim-plan o metaforă actuală a teatralității și a capacității convenției scenice de a înlătura barierele politice și rasiale, plasându-și acțiunea în inima unui război absurd încă neîncheiat. Tocmai pentru că vorbește despre nevoia de ștergere

a mentalităților rigide prin teatru. Tocmai pentru că vorbește despre condiția spectatorului actual confruntat cu o criză a apartenenței. Dincolo de al patrulea zid al platoului scenic, identitatea devine un simplu pretext al convenției sociale. Pășește în interiorul ei și privește-te din exterior! Sau îndepărtează-te și închide-te în carcasa mult prea strâmtă a unei interiorități vulnerabile în nebunia lumii actuale!

Tema din acest an a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu an vine să semnalizeze tocmai acest risc al căderii în propria interioritate. *Building trust* nu este doar o invitație înspre depășirea propriilor prejudecăți, ci însăși nevoia esențială a teatrului contemporan, aceea ca spectatorul să depășească barierele unui egocentrism rigid, depășind granița fragilă a propriei celule, înspre conștientizarea organismului social din care face parte. Să ne (re) câștigăm încrederea în celălalt. Să (re)devenim teatru.

Sebastian Marcovici

Kirill Iosipenko

Adrian Bulboacă

Alba Stanciu

ANTOLOGIA DE PIESE PREZENTATE ÎN CADRUL SPECTACOLELOR LECTURĂ FITS 2016.

Selecția de piese pentru seria de spectacole lectură din cadrul FITS 2016 are ca obiectiv atât criteriul valoric cât și alinierea la tendințele autorilor spre aspectul social, care direcționează comportamentul și aspirațiile individului contemporan. Piese sunt alese din perimetre și culturi diferite, care „suportă” - în mod ireversibil - un efect de egalizare. Antologia debutează cu piesa lui Bogdan Georgescu (*#minor*), o structură dramatică creată din discuții în contrapunct, cu valențe muzicale, un cvintet politic ce aduce în prim-plan controversata problemă a violenței în familie, situație ce preocupă actuala lume politică europeană. Evenimentul care ocupă pagina de ziare devine subiect de dezbateră în teatru, transformându-se într-un joc al intereselor politice, al nevoii de dominare și auto-afirmare, al strategiilor de manipulare. Piesa *8 Giga de pornografie* schițează obsesiile și traumele mentale ale indivizilor de vârstă medie din societatea contemporană, confruntată și agresată fără întrerupere de standarde fizice și modele de comportament erotic. Se creează dependențe de măști și de artificii menite să alinieze propria siluetă sau vârstă la formule acceptabile, pentru a permite „socializarea” și alunecările în sfera fanteziilor obscene. Csaba Székely, în *Apă de mină*, aduce atmosfera unui mediu catolic, cu detalii ale vieții retrase, preocupată de aspectele firești, insignifiante, senzații amestecate până în momente de criză date de conștiința vieții pline de lipsuri și sărăcie. Urmează o dramă ce aparține contemporaneității indiene (locația: Chennai, India) și un autor din același perimetru, Anupama Chandrasekhar. *Deconectat* este o schiță a procesului de transformare occidentală a mentalității locale, ce gravitează în jurul unui *call center*, populat de personaje fascinate de mirajul nord-american. Piesa lui Annie Baker, *Film*, propune discuții cvasi-triviale, relații ocazionale și întâmplătoare între personajele prezente în sala unui cinematograful *Lei*, creație a dramaturgului și regizorului Pau Miró, prezintă un fragment din peisajul obscur al unei familii într-un cartier marginal, „zguduită” de un eveniment neprevăzut care rupe ritmicitatea vieții cotidiene (o cămașă pătată de sânge care apare în spălătoria de cartier a familiei prezentată în piesă). O provocare destinată regiei și experimentelor vine din direcția piesei *Războiul nu a început încă*, ce aparține autorului Mihail Durnenkov. Atmosfera este vitalizată printr-o intensitate accelerată până la teme ca demonstrațiile și acțiunile violente. Este investigat scopul acestor lupte, cauzele care provoacă conflictele.

Piese sunt centrate pe stagnarea spirituală specifică contemporaneității și, în același timp, pe accelerarea alinierii la fenomenul globalizării. Mesajele privesc noile aspirații, coordonate de reperele trasate de paradisi economice iluzorii, ce promit evadarea din rutina cotidiană.

11 iunie 2016

12:30

Librăria Habitus

„ANTOLOGIA PIESELOR PREZENTATE ÎN SECȚIUNEA SPECTACOLE LECTURĂ”

Selecție de Claudia Dornicaru

EDITURA PAIDEIA, 2016

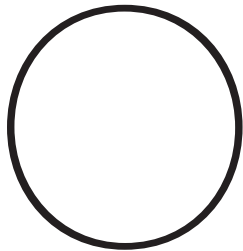
ROU / CARTE / 30MIN

✍ Andrei C. Șerban

JTI

Cui i-e frică de critică?

are principiul obiectiv sau impresiv al discursului critic actual mai reprezintă, încă, o problemă a actului de receptare? De ce criticii, extrem de complecși la nivel terminologic, de o rigurozitate bibliografică aproape inhibitoare, fie ne

complexează, fie par lipsiți de originalitate, în timp ce criticii care-și concentrează remarcile în mulajul unui eseu dens, dar nelipsit de o vădită admirație față de subiectul literar, ni se par mult prea superficiali? Poate că însăși reținerea de a ne apropia de o carte de critică, cu atât mai mult de una dedicată marilor creatori ai istoriei universale, vine nu dintr-o neîncredere în actul de analiză, cât dintr-un complex manifestat chiar la adresa operei literare. Și totuși, oare cea mai bună ipostază a criticii nu este aceea de a dinamita temerile ce se ascund în subtextul marilor opere, de a trezi, într-un gest de o revoltă candidă, demonii ascunși ai unui discurs ce părea epuizat? Citind *Lecția, o meditație cu șapte teme* a lui Octavian Saiu, descoperindu-i stilul ce dozează într-o formă subtilă și inteligentă opinia critică și tăietura metatextuală aplicată la nivelul discursului literar, am putea să redescoperim tocmai acea sensibilitate plăcut juvenilă a cititorului fascinat în fața obiectului de contemplație sau tocmai acea plăcere a exorcizării textului literar, apăsător prin miza unui autor greu, poate prea *gârbovit* de tonele de pagini de analiză ce i-au fost puse pe umeri. Vrăjirea actului critic prin desvrăjirea textului literar, și invers... Nu întâmplător, Octavian Saiu pare să-și conceapă cartea ca și cum ar săvârși, odată cu actul exegetic, o relectură a textului ionescian, o construcție și o deconstrucție simultană, din care nu lipsesc abordări care dezbat politicul, teatralitatea, pedagogia, dar nici magia, manipularea, violența și sexualitatea aplicate piesei celei „mai aproape de perfecțiune” din opera ionesciană. O perfecțiune justificată poate și prin panoplia de maeștri ai artei și gândirii universale (clasice și contemporane), din care nu lipsesc nume precum Freud, Mann, Kafka, Urmuz, Frații Marx, Noica ori Kant, dar nici Borges, Hitchcock, Jelinek, Nabokov ori Harms, pe care Saiu le sublimează într-un discurs unitar și concentrat. Este dificil să mai ai pretenția, cel puțin la ora actuală, de a mai regândi în totalitate opera unui scriitor de geniu. Cu atât mai puțin de a încerca să-i reafirmi forța. Octavian Saiu, intuind acest aspect, evită să-și plaseze centrul de greutate în restabilirea de noi principii rigide de decodificare a piesei ionesciene, ci doar să dovedească, așa cum o fac toți analiștii lipsiți de sindromul superbiei, că actul critic și lectura este un gest relativ și esențial, tocmai prin relativitatea sa.

Departa de a fi un exeget care-și închină discursul unor premise impresive (a nu se avea în vedere sensul peiorativ al termenului!), Octavian Saiu reușește, la nivelul studiului

© Mihaela Marin

teatral, poate performanța egalată, la nivelul criticii autohtone doar de Lucian Raicu. Nici nu este dificil să trasezi, chiar și la o primă vedere, liniile directoare după care se ghidează cei doi critici, al căror crez în frumusețea textului literar depășește orice atitudine autosuficientă a discursului metatextual. Căci, cartea lui Octavian Saiu tocmai despre acest lucru vorbește în subtext: despre capacitatea textului ionescian de a se rescrie și de a devoala noi și noi sensuri, pe baza unei vădite plăceri în fața lecturii. Poate acesta este, totodată, și marele merit al tuturor cărților semnate de exegetul bucureștean. Citindu-i, bunăoară, cartea dedicată Fedrei, nu ajungi să fii doar un mai bun cunoscător de literatură, ci și un mai bun iubitor al acesteia. Dacă actul critic începe dintr-un simplu (?) exercițiu de admirație, atunci el va sfârși mereu într-o *lecție* despre puterea de a redescoperi literatura ca unul dintre cele mai universale acte de iubire.

10 iunie 2016

15:30

Librăria Habitus

OCTAVIAN SAIU, „LECTIA, O MEDITAȚIE CU ȘAPTE TEME”

EDITURA NEMIRA, 2015

ROU / CARTE / 1H

Radu Nechit

Julien Poirier

Diana Nechit

Building trust.

TEATRUL ÎNCREDERII

La început a fost cuvântul. Ritualic și invocator, ca în serbările păgâne; psalmodic și divinator pe scenele sacrificiale și inițiatice ale formelor orientale; blasfemator și ditirambic, absolut și sentențios al corurilor din tragedii și din alaiurile dionisiace; evlavios și liturgic din pasiunile medievale, renaștentist, baroc, manierist și realist, absurd și expresionist, declamator și defăimător... sentențios, epurat și minimalist... mii de cuvinte, mii de forme dramatice care să cuprindă toată mizeria și lumina lumii, care să schimbe efemerul în statornicie, care să descopere și să numească esența acestei umanități devastate și cutremurate de atâtea șoapte, de atâtea tunete.

Cuvântul care schimbă lumea, care topește violența și o toarnă în forme cathartice, cuvântul care ascunde adevărul nume al lucrurilor, primordial și ontologic. Cuvântul ce creează lumi noi din silabe diferite, din sonorități ce nu se recunosc între ele, din sunete de banjo și de fado, din jazz-ul și gospelul sufletelor chinuite ce-și cântă fericirea și slava, din blues-ul nopților în care pisicile verzi își caută perechea pe acoperișurile fierbinți ale orașului cu mii de ochi, din glasul grav al gongului ritualic ce ne adună an de an, suflet lângă suflet, culoare peste altă culoare, cu palmele larg desfăcute, ca pentru o îmbrățișare, ce-și caută dublul, mâna puternică a celuiilalt.

Pentru a crea împreună gestul, mișcarea, centrifuga vie a corpurilor în dans. Gestul care redescoperă copilăria timpurilor, nașterea și geneza, gura larg deschisă a adevărului și a oracolelor străjuite de șerpi cu clopoței și tripozi de foc.

Trupuri frumoase și tinere turnate în bronzul dansurilor africane, frânte în lentoarea lascivă a ritmurilor orientale, demne și torturate de pasiuni, damnote și provocatoare, nude și mascate, elastice și înaripate, zoomorfe și bicefale. Trupuri care construiesc piatră cu piatră, coloană cu coloană, portal lângă portal, cu trudă, cu iubire și lacrimi teatrul cuvântului universal, teatrul încrederii în mâna celuiilalt întinsă spre tine, în zâmbetul și plânsetul celuiilalt, în gestul lui care te invită să intrai împreună, cu încredere în edificiul teatral al unei lumi noi.

Metaforă vie a zidirii ce nicicând nu se mai surpă, ci crește mereu os cu os, falangă cu falangă, înaltă până la cer și dincolo de el... Building trust.

Dianna Oliva Day

Teatrul Național Satiricus I.L. Caragiale

✎ Diana Nechit

FLANCO
Meru peste așteptări

George Banu.

Convorbiri teatrale sau plăcerile taifasului

În volumul *Convorbiri teatrale*, George Banu a re-descoperit și re-definit valențele literar-discursive ale *convorbirilor* ca singură formă textuală posibilă și potrivită unui *chroniqueur des temps théâtraux modernes*. Fără a prejudicia prin nimic acuratețea și rigorismul formal al expresiei scrise, ci doar adăugându-i acel plus de

convivialitate, de familiaritate bonomă, de sinceritate a rememorării necondiționate de chingile narative – proprii șuetei, taifasului din divanul persan al lui Rousseau sau din maximele lui La Rochefoucauld – *Convorbirile teatrale* ale lui George Banu și ale convivilor săi punctează fluid și aleatoriu, într-o boemă „dezordine” spațială și temporală reperele teatralității contemporane. Acestea sunt văzute atât în dimensiunea lor creatoare – regizori, creatori de platou, scenografi, dar și în cea conceptuală, filozofică, managerială: directori de teatre și festivaluri, promotori ai unor curente și școli de teatru. Autorul și-a luat libertatea să ne ofere „vorba artiștilor”, sinceră, brută ca un diamant de mină, fasonat de oglinzile reflexive și poliedrice ale dialogului ce-i conferă seducția discursivă a inspirației de moment, a iluminării creative ce ți-o dă instantaneu și care face ca dialogurile să creioneze reale decupaje de viață teatrală, să nuanțeze profiluri ce scriu în tușe sigure istoria vie a teatralității moderne.

Dorința mărturisită a lui George Banu a fost de a reuni, în peste 260 de pagini, „practicieni ai scenei și nu experți ai cărților. Oameni de platou și nu de birou!”. Depășind perioada programatică, statutară a unor teoreticieni ce au marcat scriptic momentele de bulversare a istoriei moderne a teatralității și a ceea ce a însemnat munca actorului pe scenă (Craig, Stanislavski, Artaud, Brecht, americanii de la Living Theatre, Vitez în Franța, Mihai Măniușiu, Felix Alexa în România etc.), Banu se îndreaptă spre o zonă a practicienilor teatrului care stau sub semnul oralității, al vorbeii vii, al unei spontaneități discursive devenite o vocație simptomatică a omului de teatru. Nu întâmplător, George Banu și prietenii săi evită o anumită exigență academică a unui rigorism formal și favorizează volute subtile, treceri inuzitate de la o idee la alta, jonglerii discursive savuroase, prin care se țese programatic, testamentar uneori, statutar câteodată, niciodată doctrinar, condiția actuală a creatorului de teatru, a

artistului nomad prin teatrele lumii, fundamentele operei *omnia* a teatralității moderne. George Banu însuși se declară subjugat, sedus de acest „teatru vorbit”, născut dintr-o intimitate fraternă cu creatorii și artiștii invitați la șueta, de-a lungul anilor de festival teatral sibian și care duce la o adevărată acțiune de construcție, participativă, directă a paradigmei teoretice teatrale. Aceasta se formulează în mișcare, în alertețea dialogică a *convorbirilor* și nu în statismul redactional al scrisului la adăpostul biroului. Este vorba despre o celebrare a clipei, despre „sărbătoarea clipei”, cum ceremonios o numește George Banu, acordându-i circumstanțele festive ale unor întâlniri providențiale. Luc Bondy, Brook, Mnouchkine, Strehler, Stein, Eugenio Barba, Gruber, Chéreau, sunt tot atâtea instanțe creatoare cărora George Banu le-a servit drept instanță auctorială, drept

alterego discursiv, un însoțitor benefic și avizat înspre o posteritate literară, înspre figismul textului tipărit. Am putea vorbi despre un atașament fratern aflat la limita unei admirații seducătoare reciproce, a unei convivialități camaraderești sau a unei naivități creatoare ce ține ușor la distanță pragmatismul și schematismul doctrinar.

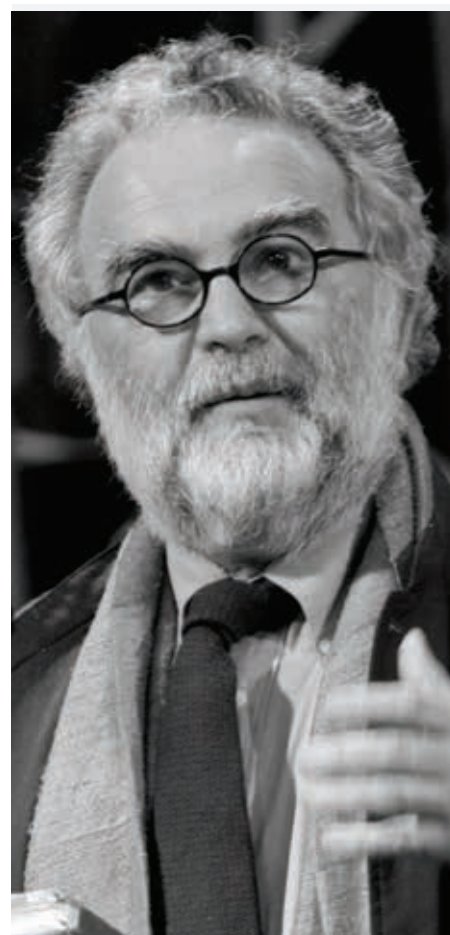
Această carte este rezultatul unui fenomen de prietenie și încredere ce s-a construit de mulți ani încoace la Sibiu, între directorul festivalului, Constantin Chiriac, cronicarul George Banu și marii constructori ai scenei moderne prezenți la Sibiu. Oralitate, pluralitate, diversitate, multiplicitate, confesivitate, seducție, iată câteva dintre ingredientele unei cărți pe care vă invităm să o descoperiți nu într-un mod clasic, ci rememorând-o afectiv, cuvânt cu cuvânt, lăsând

Paolo Pellegrin

Mihaela Bartha

vorbele să se coaguleze, să prindă contur și formă, prin sublimarea adusă lecturii de actul receptării afective. Vă invit să vă identificați cu miezul tare al convorbirilor, cu esențele umane și teatrale ce le-au cuantificat valoarea.

Din pudoare, dar și dintr-o vanitate a receptării, nu vă devoalez integrala pleiadei artistice din această carte, ci vă lansez o invitație la lectură, la re-descoperirea valențelor regizorale intuitive ale lui Felix Alexa, a manifestului programatic a lui Eugenio Barba, zeul de la Odin Teatret... zeci de figuri celebre ale unui puzzle teatral de excepție ce se recompune, an de an, sub ochii noștri. Dragoș Buhagiar, care atunci când construiește ceva „care rămâne ca un monument pe scenă” se gândește că e ceva putred în el; Constantin Chiriac – amfitrionul ce mereu încearcă să facă lucrurile să meargă mai

bine la el acasă; Alexandru Dabija și fraternitatea în teatru; Pippo Delbono cel dornic să găsească armonie în lipsa de armonie din cotidian. Paginile se înșiră peste alte nume, alte amintiri: Démarcy-Mota, cel ce spune povești frumoase despre și prin artă; Lev Dodin, ce ne învață să-l privim și să-l ascultăm pe celălalt, Bernard-Faivre D'Arcier, sinonim cu Festivalul de la Avignon, Jean-Jacques Lemêtre, miticul acompaniator muzical al lui Ariane Mnouchkine etc, etc.

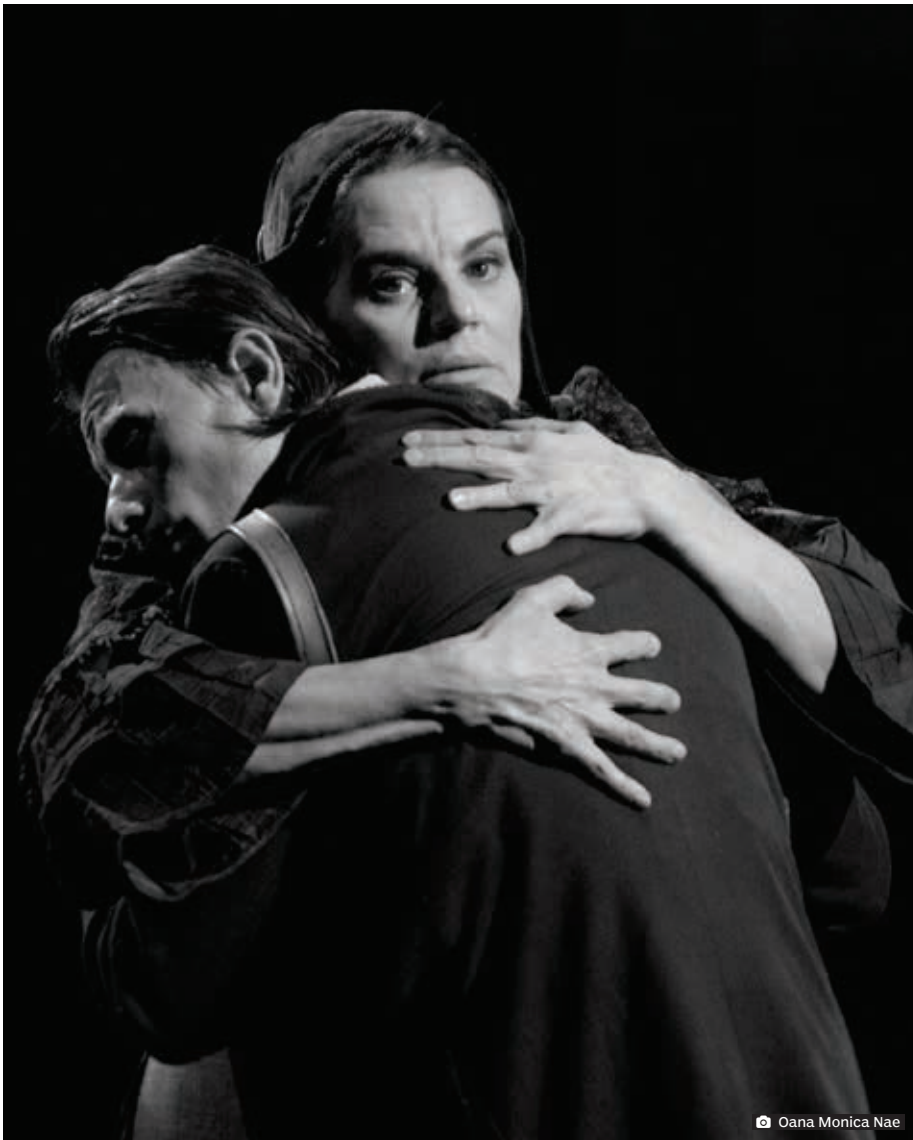
Nu-i pot cuprinde pe toți și vă las bucuria descoperirii acestui univers teatral ce se dezvăluie prin cartea vie, cu voce vibrantă și personală, polifonică și armonioasă a *Convorbirilor teatrale*.

Doriana Tăut

CapitalCultural.

Inima nu e o jucărie

Oana Monica Nae

Am ajuns să ne temem de iubire... atunci când nu mai crezi în jumătatea androgină ce rătăcește pe pământ căutând cu obstinație sufletul pereche, atunci când ființa ta cerșește iubire și tu ești înghețat de teama suferinței, atunci e posibil să îți imaginezi o inimă stricată, o inimă ce nu are voie să iubească și care se consolează cu gândul că între fiorul dragostei și pulsația vieții ea a ales să își

continue bătăile cadențate. Dar oare poți trăi fără să te îndrăgostești? Această întrebare pare că l-a preocupat și pe muzicianul devenit scriitor, Mathias Malzieu, autorul romanului *Mecanica inimii*, după care tână regizoare Chris Simion a ales să pună în scenă spectacolul cu același nume. Povestea ne propune o glisare dinspre lumea reală, unde problemele și suferința cauzate de îndrăgosteală sunt înfricoșătoare, înspre o lume ludică de unde se ivesc personaje precum micuța dansatoare sau magicianul. Jack, protagonistul piesei, un băiețel mult prea mic pentru a cunoaște patimile iubirii, este cel care pendulează în permanență între cele

două lumi. Paradoxal, este conturat în antiteză cu situația sa, întrucât problemele cu care se confruntă sunt întocmai cele ale unui om mare. Dar, asemeni personajelor din basme Jack are ajutoare de nădejde care îl sfătuiesc în tot parcursul său.

„Dacă cineva nu te iubește așa cum te aștepti tu să te iubească, asta nu înseamnă că nu te iubește deloc, dar dacă tu crezi că undeva pe lume, există cineva care ar putea să te iubească cum ai tu nevoie să fii iubit, atunci nu ezita să cauți dragostea care poate să te facă fericit” îi spune Magicianul, personaj interpretat de nimeni altul decât magicianul poveștilor, Marian Rălea. În mod natural, rolul i s-a potrivit ca o mânășă, în ciuda provocărilor lansate de regizoare. Acestea au transformat jocul actoricesc într-o demonstrație de măiestrie scenică. „Fiecare are o Himalaia a sa: dacă decizi să te urci pe munte, o să-ți fie frig, o să-ți fie rău, dar, când ajungi în vârf, trăiești și vezi lucruri pe care nimeni nu le vede.” Pentru a îndrăzni să iubești îți trebuie curaj, iar acesta nu i-a lipsit regizoarei Chris Simion, care a pus în scenă această poveste în coproducție cu Teatrul Bulandra din București, lucrând cu nume mari precum Maia Morgestern, Marian Rălea, Marius Manole. Descoperim câte o nouă părticică a fiecăruia dintre acești actori cu care ne-am obișnuit deja pe scena românească, dar care reușesc să ne surprindă mereu și mereu. I-am mai văzut jucând împreună, își aparțin unul altuia, se completează, reușind să ne creeze o iluzie impecabilă a unei lumi în care totul e posibil. Micuțul Jack se naște cu inima stricată și atunci doica sa îi pune un ceas lângă inimă, care să o ajute să bată. Mecanismul poate face față la multe bucurii, însă, la suferințele iubirii, sigur va ceda. Parcurgând povestea, nu poți să nu te întrebi: inima mecanică a lui Jack, inima care nu te lasă să te îndrăgostești este oare o cale spre a nu suferi, sau este normal să îți asumi voluptatea cehoviană de a pătimi din dragoste, regăsindu-te asemeni lui Sisif purtând pe umeri la nesfârșit aceeași stâncă. Pe Sisif ni-l putem imagina fericit după cum ne-a demonstrat Camus, însă alegerile pe care Micuțul Jack le va face le puteți descoperi numai lăsându-vă purtați de iluziile dezlănțuite în spectacolul *Mecanica inimii*, jucat în această seară la sala Thalia, începând cu ora 18:00.

„Nimeni nu poate regla, după bunul său plac, mecanismul inimii” spune Jack, înțelept și meditativ. Spectacolul este o invitație la introspecție, o radiografiere a simțămintelor trăite sau care urmează să se nască, întrucât iubirea, crudă și frumoasă în același timp nu iartă pe nimeni, nici măcar pe copii.

TAKATA

✎ Doriana Tăut

Allianz Tiriac

ÎNCREDERE ÎN REMEDIUL INTERZIS?

deAdMAR

„Dă-mi mâna dacă nu ți-e teamă...am să te port în lumi de nepătruns, am să te învăț să trăiești o mie de vieți într-una singură, am să te ajut să te regăsești pe tine și să nu îți mai fie teamă niciodată să fii sinceră, să fii tu însăși... dă-mi mâna dacă ai încredere”... și am avut, cu toții am avut. Așa ne-a vorbit teatrul atunci când am pășit pentru prima oară într-o sală de spectacole. Era un început, iar așteptările erau mari. Pe parcursul anilor am privit cu spaimă, amuzament sau regret cum uneori pași grăbiți păreseau pe ascuns teatrul când, încă, spectacolul nu se terminase și m-am întrebat mereu „Oare se vor mai întoarce? Oare cine a greșit?” Târziu am înțeles, însă, că teatrul are o identitate a lui și trebuie să îl lași dacă vrei să te cucerească. Nu poți oricând, în orice dispoziție, să te regăsești în el ca într-o *oglindă a firii*. Sunt spectacole care trebuie văzute cu inima deschisă, unele care reverberează în ființa noastră atunci când suntem rătăciți în lume și în noi, unele care trebuie văzute din nou și din nou, iar unele sunt atât de simple și de curate încât simți că nu mai ai nevoie de nimic altceva pentru a fi fericit. Dar, pentru a ajunge să le înțelegi și să le știi alege, trebuie să crezi. Cu toții am crezut. Tocmai de aceea ne regăsim aici, la cea de-a XXIII-a ediție de festival, construindu-ne de la an la an încrederea în teatru, iar el construind încrederea noastră în noi.

„Ascultă... cuvintele au o viață a lor și trebuie să le dai timp să lucreze în tine. Simți cum literele respiră pe scenă și cum grotescul devine idilic iar sublimul te poate dezgusta? Nu mai ești sigură de nimic... într-o lume în care orice e permis, în care nu poți greși, regulile sunt altele. Sub lumina reflectoarelor viața și visul coexistă, se zbat, se învălmășesc. Privește! Nu trebuie să înțelegi! Inima ta va înțelege!” repeta mereu teatrul, ori de câte ori îi treceam pragul. Mi-a

luat ceva timp până l-am auzit prima oară și mult mai mult timp până l-am înțeles.

Când am ajuns în Sibiu, acest oraș al culorilor și al formelor vii, festivalul începuse demult. Minunea deja se înfăptuise. Sălile erau neîncăpătoare, pe străzi oamenii înțelegeau vraja, o acceptau și chiar o căutau, urmărind spectacolele de stradă pe ploaie, în înghesuală, în grabă sau din întâmplare. Cu toții știau că se lasă stăpâniți de teatru și le plăcea, aveau încredere, își doreau *catharsis*-ul, îl adorau.

Building trust – Construind încredere, tema FITS de anul acesta, ne vorbește despre forța teatrului de a schimba lumea, despre un oraș în care teatrul a devenit un zeu, despre noi și nevoia pe care o avem de a ne încrede în ceva, de a ne rătăci departe de ființa noastră numai pentru a ne putea regăsi mai puternici și mai frumoși. În antichitate Roma a fost răpusă de o puternică epidemie de ciumă și după ce au încercat totul, preoții din temple au chemat o trupă de actori etrusci care au jucat la toate colțurile cetății și au învins boala...teatrul, proscris în acea perioadă, devenise un remediu interzis. Masca, este o poartă spre alte lumi, în ea sălășluiesc demoni și puteri nemărginite, spuneau romanii și refuzau să o poarte sau să urce pe scenă. Astăzi forța teatrului este aceeași doar că noi, oamenii, nu ne mai temem de ea.

„Dă-mi mâna... am să te învăț să te privești în oglindă, să te descoperi, să te iubești și să te ierți. Dacă ți-e teamă de tine, este permis, dacă ți-e teamă de mine închide ochii o clipă...este permis...am să te prind dacă simți că aluneci. Vraja e în tine, eu doar te ajut să o descoperi. Ai încredere, pășește spre mine...spre tine”...și am pășit. Cu toții am pășit.

GROUPE SOCIETE GENERALE

THERME
BUCURESTI

BANCA
TRANSILVANIA®
BT

Polisano
CLINICI

Sandra Popimoise

EVOLUĂM CONSTRUIND ÎNCREDERE

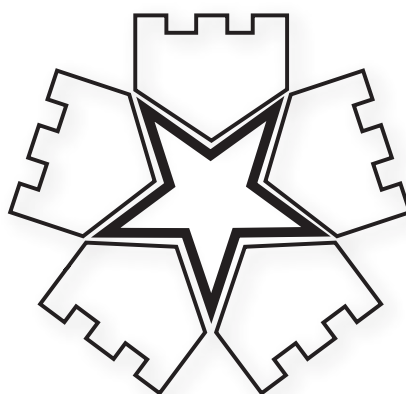
ată-ne ajunși la cea de-a XXIII-a ediție a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. În următoarele 10 zile sunt așteptați 2850 de invitați din peste 70 de țări, la 456 evenimente în 67 spații de joc. În 2012, aflându-ne într-o criză, cultura făcea diferența, iar trei ani mai târziu, realizăm că am evoluat și că putem evolua mai mult, doar construind încredere, în forțele proprii și, mai ales, în ceilalți. În 2016 mai îmbogățim Aleea Celebrităților cu încă șapte stele, fapt ce va atesta participarea acestor personalități la cel mai important festival de teatru din România, conceput cu scopul de a construi un spațiu creativ și complex de spectacole prin imbinarea tuturor formelor de artă. Festivalul a crescut, s-a dezvoltat și să strălucește acum în lumina reflectoarelor. Cu încredere în oameni, Constantin Chiriac, președintele Festivalului, promite să realizeze anul acesta „o ediție de colecție” în care vom avea parte de cele mai multe spectacole de stradă de până acum. Datorită transformării spațiilor neconvenționale în spații de joc, precum piețona Nicolae Bălcescu, Piață Mare, cea Mică sau chiar unor magazine, orașul întinereste cu fiecare ediție a Festivalului, iar publicul de toate felurile și vârstele se poate delecta cu reprezentații de teatru, dans sau muzică. Avem acum oportunitatea de a ne mândri și bucura de tot ceea ce înseamnă artă, de a savura reușita unui Festival care a făcut ca țara noastră să fie apreciată pentru adevărata ei valoare și privită cu ochii dulci ai iubitorilor de teatru!

★ 18 iunie 2016

🕒 18:00

📍 Parcul Cetății

ALEEA CELEBRITĂȚILOR

2 0 1 6

✿ Alvis Hermanis

✿ Christoph Marthaler

✿ Evgeny Mironov

✿ Thomas Ostermeier

✿ Luk Perceval

cu sprijinul / supported by E.ON România

✿ Victor Rebengiuc

cu sprijinul / supported by RAIFFEISEN Bank

✿ Tim Robbins

📷 Sebastian Marcovici

TV5MONDE

Europa fm

CapitalCultural.

Sibiu 100%

Turnul Siatului
turnulsiatului.ro

Tribuna
„Discuțiile pentru România”

CATAVENCII

CineFAN.ro
Ghidul tău în Lumea Filmelor

✍ Sandra Popimoise

Carla`s Dreams

Carla's Dreams

Piața Mare, martoră a multor evenimente organizate în Sibiu, găzduiește anul acesta deschiderea ediției a XXIII-a a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Ca de fiecare dată, FITS aduce în întâmpinarea celor zece zile de spectacol, o trupă de artiști talentați, care să îi deschidă oficial porțile. Construind încredere în generația tânără, organizatorii i-au ales pe Carla`s Dreams. Formația compusă din patru artiști de peste Prut se află,

în prezent, în topul artiștilor români preferați de către tinerii din întreaga țară. Pe cât sunt de comerciali, pe atât de originali. Aceștia folosesc machiaj pe întreaga față pentru a își proteja viața privată; precum în teatru, pentru greșeli, critici și aplauze sunt vinovate personajele mascate, nu cei care se află în spatele acestora. Băieții își asumă proveniența, cântând melodii cu accente specifice limbii vorbite în Republica Moldova. Cu versuri de dragoste, dedicate femeilor și îndrăgostiților, cu povești pentru cei ce abia descoperă frumusețea vieții, au reușit să intre sub pielea tuturor și, tot astfel, vor împânzi Piața Mare a orașului. Fenomenul

Carla`s Dreams are, totodată, strânsă legătură cu tema FITS din acest an, Construind încredere / *Building Trust*. Tradiția de a aduce la Sibiu cele mai noi și importante spectacole din lume, continuă, astfel, chiar și pe plan muzical, căci au fost aleși artiști cu un succes recent, dar iubiți de către publicul tânăr. Este timpul să construim încredere și în tineri, în preferințele lor muzicale, în spiritul lor de a înțelege și de a alege arta de bun gust. Sibiu a prins culoare cu ajutorul FITS, iar acesta a prins contur cu ajutorul încrederii în oameni. Carla`s Dreams are ocazia să îmbrățișeze Sibiu cu căldura cu care FITS i-a invitat și le-a oferit, cu încredere, șansa de a deschide ediția, promisă „de colecție”, a acestui an.

În 2016 s-a încercat o mare diversitate în rândul spectacolelor, s-au adus reprezentații pentru toate categoriile de public. Însă, cu toate acestea, concertul Carla`s Dreams nu este singurul eveniment așteptat din data de 10 iunie. Primul meci al Campionatului European de Fotbal 2016 s-a intersectat cu programul artistic din debutul FITS 2016. Să fie aceasta o decizie greu de luat pentru iubitorii de muzică, dar și de fotbal? Să „fure” oare, campionatul, publicul stimător concertelor de muzică?

Așadar, încercarea festivalului de a oferi diversitate, îi aduce pe Carla`s Dreams în ipostaza de a încânta publicul cu ritmurile tinereții, ale dragostei proaspete. A XXIII-a ediție a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu dorește să arate lumii calitatea programului, acumulată în toți acești ani cu încredere și iubire de cultură.

BANCA TRANSILVANIA®

Banca oamenilor întreprinzători

aplauze

SPECIAL

Interviu cu E.S. Dl. **Kisaburo ISHII**, *Ambasador Extraordinar și Plenipotențiar al Japoniei în România*

Erați Ambasadorul desemnat pentru România când Teatrul Național „Radu Stanca” din Sibiu a făcut turneul la Tokyo Metropolitan Theatre, cu „Oidip” și „Călătoriile lui Gulliver”. Ați participat la un prânz special cu laureații Fundației Japonia, cei care au primit premiul Japonia și ați aflat de legătura dintre Programul de Voluntariat, Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, Bursa de Spectacole de la Sibiu și toate structurile din Japonia. Cum vi se par aceste legături în virtutea relațiilor culturale și educaționale dintre România și Japonia și cum se traduc ele în zona diplomatică, a politicului?

Înainte de a sosi la post ca Ambasador al Japoniei în România, am avut ocazia de a-l întâlni pe dl. Constantin Chiriac în Japonia, la receptia organizată cu ocazia decernării Premiului Fundației Japonia Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Din discuția pe care am avut-o atunci cu domnia sa am înțeles că România, țara în care urma să îmi încep misiunea, este una cu o bogată cultură teatrală. Este minunat faptul că România și Japonia își pot adănci schimburile culturale prin intermediul teatrului. Legătura dintre Festivalul Internațional al Teatrului de la Sibiu și Japonia este una extrem de importantă.

Comuniile de teatru japoneze au început să participe la Festival încă de la cea de-a doua ediție, din anul 1995, până în prezent fiind prezentate pe scena Festivalului peste 70 de piese de teatru japonez, clasic și modern, nume celebre ale lumii teatrale japoneze, precum: Hideki Noda, Mansai Nomura sau compania Heisei Nakamura, fiind prezente de-a lungul timpului la Sibiu. Acest lucru a fost posibil multumită interesului deosebit al domnului Constantin Chiriac – pentru care vreau să-i mulțumesc – fata de teatrul japonez, până într-acolo încât a regizat piese în colaborare cu regizori japonezi. Pentru mine personal, teatrul este oglinda societății. M-am bucura foarte mult dacă publicul roman ar descoperi prin intermediul teatrului nu numai aspectele tradiționale ale Japoniei, dar și imaginea societății japoneze contemporane. În prezent, în România există un interes crescut și o înțelegere din ce în ce mai profundă a Japoniei, nu numai în domeniul teatrului, ci și în alte domenii precum: arta, gastronomia, tehnologia, economia, etc.. În calitate de Ambasador îmi doresc să fiu tot timpul conectat la un spectru cât mai larg de informații și să profit de fiecare ocazie pe care o voi avea de a prezenta romanilor adevărata înfățișare a Japoniei.

Anul acesta este un an de excepție pentru Sazonul Japonez din cadrul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Cum vi se pare această prezență mult mai numeroasă decât din alte țări cu tradiție culturală, din Europa sau chiar din lume?

Anul acesta la Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu vor participa 3 companii importante din Japonia: Yamamoto Noh Theatre, Haiyuza Theatre Company, Youkiza. Sunt extrem de bucuroși că anul acesta va fi prezentat pentru prima dată la Sibiu un spectacol de teatru noh, cea mai veche formă de artă teatrală tradițională japoneză, în interpretarea companiei Yamamoto Noh Theatre. Teatrul Noh este inclus în patrimoniul cultural intangibil UNESCO și am convingerea că va fi foarte apreciat și în cadrul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Adesea comparat cu opera, datorită faptului că teatrul se îmbină cu muzica, teatrul noh este de asemenea și un tip de teatru cu masti, prin faptul că actorii poartă măști personajului pe care îl interpretează. Compania Yamamoto Noh Theatre este o școală de teatru noh, care deține și un teatru noh cu o istorie îndelungată în Osaka, prin care nu doar pastrează o tradiție, ci promovează într-o formă nouă una dintre cele mai vechi arte tradiționale japoneze, nu numai în Japonia, ci și în străinătate. Am convingerea că prezentarea unui astfel de spectacol în cadrul acestui Festival de o importanță majoră la nivel european, dar și mondial, va deveni un model de transmitere peste timp a artelor tradiționale japoneze. Sper că și pe viitor, odată cu creșterea în amploare a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu, teatrul japonez va ajunge să fie și el din ce în ce mai cunoscut în străinătate.

Anul acesta sărbătorim 10 ani de existență a Programului de Voluntariat Japonia, împreună cu EU Japan Fest Japan Committee. Ce a însemnat și ce înseamnă Programul de Voluntariat special dezvoltat între România și Japonia?

Participarea voluntarilor japonezi la Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu continuă din anul 2007, când Sibiu a fost capitala culturală europeană. Prin participarea în calitate de voluntari la acest Festival, mulți japonezi au trăit o experiență total diferită față de aceea a unei simple vizionări a unei piese de teatru sau a vizitării orașului, pentru că au avut ocazia de a simți îndeaproape entuziasmul

celor care pun în mișcare Festivalul Internațional de Teatru. Faptul că românii și japonezii împărtășesc bucuria creării împreună a unui eveniment, dincolo de barierele culturale și diferențele de valori care îi despart, mi se pare o experiență minunată, de neegalat. Participarea ca voluntar la un eveniment de asemenea amploare duce, cred, și la creșterea nivelului audienței.

Așteptăm vizita Președintelui EU Japan Fest Japan Committee. Ce va însemna ea în contextul dezvoltării relațiilor culturale româno-japoneze?

Distins cu titlul de Cetățean de Onoare al Orașului Sibiu de către dl. Președinte Klaus Werner Iohannis, primarul orașului la acea vreme, dl. Kogi este literalmente un pod de legătură între Japonia și România. Am vorbit doar telefonic cu dumnealui, dar știu că va fi prezent anul acesta la Festivalul de la Sibiu și aștept cu nerăbdare să îl întâlnesc.

Teatrul Național „Radu Stanca” Sibiu pregătește un nou turneu în 2017, la Tokyo, Matsumoto și Takayama, cu spectacolul „Fantoma e aici” în regia celebrului Kushida Kazuyoshi. Regizorul român Silviu Purcărete va face un mega-spectacol pe un text Kabuki pentru Jocurile Culturale și Olimpice de la Tokyo și o coproducție între TNRS și Tokyo Metropolitan. Cum vi se par toate aceste proiecte pe care de exemplu puține metropole le dezvoltă cu Tokyo?

Aștept deja cu mare nerăbdare nenumăratele proiecte japonezo-române inițiate de Teatrul Național „Radu Stanca”: colaborarea cu unul dintre cei mai reprezentativi regizori japonezi, dl. Kazuyoshi Kushida, punerea în scenă a unei piese de teatru kabuki de către unul dintre cei mai reprezentativi regizori români, dl. Silviu Purcărete, dar mai ales colaborarea dintre Teatrul Național „Radu Stanca” și Tokyo Metropolitan Theatre. Am speranța că Tokyo va deveni noua scenă a schimburilor culturale teatrale romano-japoneze și că astfel se vor naște noi idei și noi prietenii.

aplauze

SPECIAL

Scrisoarea Domnului **Michihiro Kunishima**, Primarul orașului Takayama (Japonia)

Dragă Domnule Chiriac,

Sper că această scrisoare vă găsește sănătos, bucurându-vă de frumoasele zile ale începutului de vară de la Sibiu. De asemenea, vă rog să primiți cele mai inimoase felicitări cu privire la organizarea Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Bănuiesc cât sunteți de ocupat, în aceste zile, cu organizarea festivalului.

Sunt onorat că am avut și în acest an șansa de a trimite voluntari care să ajute Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, ceea ce este o șansă excelentă pentru ca cetățenii noștri să vadă orașul dumneavoastră minunat. Vă apreciez, atât pe dumneavoastră, cât și pe toți cei care sunt implicați în derularea acestui proiect, pentru sprijinul și înțelegerea pe care le arătați.

Așa cum probabil știți, anul acesta trimitem doi voluntari: domnișoarele Torizuka și Taniguchi, care sunt amândouă foarte entuziasmate să participe la acest proiect plin de semnificații speciale. Am înțeles că ele vor fi găzduite în casele unor familii din Sibiu, ceea ce nu numai că va fi o experiență extraordinară, dar va fi și un pas important înspre noi colaborări între orașele noastre. Vreau să vă mulțumesc, de pe acum, pentru ospitalitatea și grija generoasă cu care ele vor fi tratate pe timpul șederii lor în Sibiu.

Îi doresc succes Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu și sper că ne vom întâlni în curând, fie la Sibiu, fie la Takayama. Până atunci, vă doresc tot binele, dumneavoastră și familiei.

Al Dumneavoastră,

Michihiro Kunishima,
Primar orașului Takayama

City of Takayama
2-18, Hansōka, Takayama
Gifu, 506-8555, Japan

May 9, 2016

Mr. Constantin Chiriac
Director
National Theatre Radu Stanca

Dear Mr. Chiriac:

I hope this letter finds you well and enjoying beautiful early summer weather in Sibiu. Also please accept our heartiest congratulations on holding the Sibiu International Theater Festival. I suppose you are spending busy days with organizing the festival.

I feel honored to have an opportunity to send volunteers to Sibiu to help the Sibiu International Theater Festival again this year, which would be a good chance for our citizens to see your fair city. I appreciate you and all who are involved in making this program possible for the strong support and understandings.

As you might have already known, we are sending two volunteers this time, who are Ms. Torizuka and Ms. Taniguchi. Both of them are enthusiastic about participating in this meaningful program. I understand that they will stay at houses of local families during their stay in Sibiu, which not only would be great experience for them, but also would be the very important step to foster mutual understandings among us. I would like to thank you, in advance, for the hospitality and generous assistance which would be given to them while they stay in Sibiu.

I wish Sibiu International Theater Festival a great success, and I do hope to meet you again either in Sibiu or in Takayama in the near future. Until then, very best wishes to you and your family.

Yours sincerely

Michihiro Kunishima
Mayor
City of Takayama.

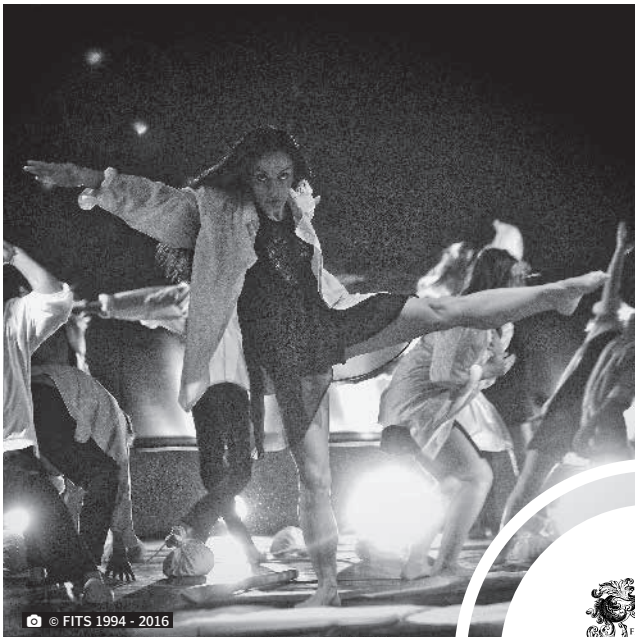
EDITOR: Ion M. Tomuș (ULBS)

ECHIPA: Diana Nechit, Alba Stanciu, Doriana Tăut, Oana Bogzaru, Sandra Popimoișe, Andrei C. Șerban, Cosmin Popescu

Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
Facultatea de Litere și Arte
Departamentul de Artă Teatrală
CENTRUL DE CERCETĂRI AVANSATE ÎN DOMENIUL ARTELOR SPECTACOLULUI (CAVAS)

ISSN 2248-1776
ISSN-L 2248-1176

DEDEMAN

DEDICAT PLANURILOR TALE

TEATRUL NAȚIONAL RADU STANCA SIBIU

DIE GOLDBERG VARIATIONEN

DE/VON GEORGE TABORI

REGIA/REGIE: CHARLES MULLER SCENOGRAFIA/ÜHNENBILD: DRAGOȘ BUHAGIAR

DISTRIBUȚIE/BESETZUNG: JOHANNA ADAM KRISTA BIRKNER EMÖKE BOLDIZSÁR DANIEL BUCHER ANCA CIPARIU ALI DEAC
ANDREI HANSEL CĂTĂLIN NEGHINĂ DORIN PITARIU DANIEL PLIER VALENTIN SPÄTH LIVIU VLAD

TRADUCERE ÎN LIMBA ROMÂNĂ/ÜBERSETZUNG INS RUMÄNISCHE: ALEXANDRU AL. ȘAHIGHIAN

CO-PRODUCTIE TEATRUL NAȚIONAL „RADU STANCA” SIBIU ȘI THÉÂTRE MUNICIPAL DE LA VILLE D'ESCH-SUR-ALZETTE (LUXEMBOURG)

www.tnrs.ro

 facebook.com/TNRSS